

Případ Radovany a Jana Aksamitových

V roce 2018 jsme se snažili podáním Ministerstvu národní obrany zajistit aspoň částečné odškodnění pro paní Radovanu Aksamitovou a tak přispět i ke zlepšení sociální situace její i jejího syna Jana Aksamita. K jejich případu uvádíme následující:

Paní Radovana Aksamitová, nar. 14. ledna 1946 v Novém Městě na Moravě, absolvovala obor francouzský a český jazyk na FFUK a pomáhala francouzským novinářům a spisovatelům dokumentovat období let 1968 – 69 včetně úmrtí Jana Palacha. Z těchto důvodů nemohla působit ve školství. Po řadě náhradních zaměstnání nakonec pracovala v 80. letech na ONV ve Žďáru nad Sázavou jako inspektor pro památky, muzea a galerie. Protože uplatňovala zákon proti tehdejší mocenské elitě, která páchala hospodářskou kriminalitu zneužíváním dotací z peněz čs. občanů a obohacovala se rovněž rozkrádáním sbírek, byla za to odvolána z funkce a nakonec vystěhována i se synem Janem (narozen 4. 3. 1981) z původního domova na Vysočině do severočeského pohraničí. Zbytek rodiny této situace využil k tomu, aby se obohatil na jejich úkor. V roce 1990 byla pozvána i se synem do Žďáru nad Sázavou na rehabilitaci s ujistěním, že budou napraveny veškeré křivdy. Rehabilitace 1. 6. 1990 byla však podvodem, neboť zákon o mimosoudních rehabilitacích nabyl účinnosti až v roce 1991, vráceno nebylo vůbec nic, pouze obdrželi ve Žďáru nad Sázavou byt, jehož přidělení bylo schváleno už v roce 1987. Když si Radovana Aksamitová na toto jednání stěžovala, musela se nakonec i se synem vystěhovat z Vysočiny. Aksamitovi si v té době nemohli koupit nikde byt a museli se stěhovat každoročně tam, kde bylo aspoň ubytování, tedy bydleli i ve sklepě. Radovana Aksamitová učila na školách všech stupňů a syn Jan byl nucen přestupovat ze školy na školu, takže z těchto podmínek nakonec onemocněl generalizovanou epilepsií. V žádném místě nemohli Aksamitovi uplatnit nárok na odškodnění a tím i zajištění domova a únosné sociální situace. Několikrát se pokusili o návrat na Vysočinu, ale pokaždé byli opakovaně vyhnáni. Skutečný důvod tohoto postupu zjistila Radovana Aksamitová až na konci roku 2011: bývalý klášter ve Žďáru nad Sázavou, jehož generální rekonstrukci řídila a za tím účelem také zajistila obrovské finanční prostředky z peněz čs. občanů, byl vydán Radslavu Kinskému, agentu StB, na principu podvodu a organizovaného zločinu a proto se stala i se synem nepohodlným svědkem.

V r. 2006 se pokusil vyřešit, napravit uvedené křivdy včetně zajištění práce pro Jana Aksamita po maturitě, starosta Nového Města na Moravě, což je rodiště Radovany Aksamitové a místo, kde zajistila vybudování Horácké galerie. Nenadále však zemřel a od roku 2007 místní radnice zaujala naprosto opačný postoj. Jan Aksamit nesměl dostat v místě ani práci metaře a obsluhy veřejných WC a nakonec vybíral popelnice. Radovana Aksamitová v té době měla jako jediný příjem nízký starobní důchod a přes vynikající pracovní hodnocení nesměla obdržet žádný přívýdělek. Z těchto důvodů bylo stále obtížnější platit nájem a služby v obecním bytě v nejstarším uranovém věžáku na Vysočině, přičemž Aksamitovým byla odmítnuta sociální i další pomoc. Tento přístup je poplatný skutečnosti, že v té době měl v místě velký vliv bývalý přednosta Okresního úřadu, který zastupoval stát ve výše zmíněné restituci. Radovanu Aksamitovou odstranil už v r. 1992 jako nepohodlného svědka z Vysočiny a zároveň měl Radovaně Aksamitové, po šetření MV ČR, vydat Osvědčení o rehabilitaci dle zákona č. 87/1991 Sb.

Toto osvědčení Radovana Aksamitová obdržela díky vlastní snaze až v lednu 2010, teprve poté mohla uplatnit zákonný postup vůči nesprávnému úřednímu postupu a rozhodnutí. Její podání vůči žalovaným stranám (státní správu tehdy zastupovalo dle zákona č. 320/2002 Sb. Ministerstvo financí ČR, ministrem byl tehdy Miroslav Kalousek a další žalovanou stranou byla radnice ve Žďáru nad Sázavou). Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou však v říjnu 2011 žalobu zamítl a odvolání, podané v listopadu 2011, bylo vzato na vědomí Krajským soudem v Brně (spis zn. 17 Co 27/2012) až v únoru 2013. Na tomto jednání Radovana Aksamitová požádala soud o projednání nových důkazů a skutečné příčiny pronásledování – výše zmíněného

organizovaného zločinu. Odvolací soud jí však nevyhověl a Nejvyšší soud se jejím dovoláním odmítl zabývat.

Za této situace Aksamitovi obdrželi výpověď z obecního bytu bez nároku na náhradní ubytování, jejich žaloba byla Okresním soudem zamítnuta a zároveň byly prominuty pro finanční bezprizornost soudní poplatky. Soud však odmítl ustanovit advokáta, pouze konstatoval, že nájemní smlouva je už od roku 2008 neplatná. Radovana Aksamitová se snažila platit nájem až do roku 2010 i pomocí půjček. Nakonec byla nucena požádat o insolvenční řízení a tehdy uvedla jako věřitele č. 1 Městský úřad v Novém Městě na Moravě, ten se však k pohledávce nepřihlásil, pouze se snažil o zrušení insolvenčního řízení, což Krajský soud zamítl.

Aksamitovi za těchto okolností neměli objektivně z čeho platit a proto jim bylo nakonec nařízeno vyklizení bytu bez náhradního ubytování, což bylo provedeno za asistence policie 31. ledna 2017. Radovana Aksamitová byla přitom v této době po řadě operacích (2015 - náhrada části srdeční aorty, 2016 - TEP pravé kyčle, 2018 – TEP levé kyčle, následně kolísavá hypertenze, ztráta rovnováhy a chůze pouze s oporou holí). Jan Aksamit, jak je již uvedeno, trpí neurologickým onemocněním, ale i přes tyto skutečnosti byl nabídnut za úplatu pouze holobyt – unimobuňka se studenou vodou o samotě v blízkosti hřbitova, kde by Aksamitovi zcela jistě nepřežili. Náhradní bydlení získali Aksamitovi zcela náhodně v únoru 2017 na ubytovně Morava ve Žďáru nad Sázavou, kde platili za místnost 12 metrů čtverečních 6.000 Kč měsíčně a nádobí myli na společném WC a umývárně. Trvalé bydliště museli mít a mají dosud na adrese radnice v Novém Městě na Moravě.

Jan Aksamit ve Žďáru nad Sázavou pokračoval intenzivně v hledání práce a po desítkách pokusů uspěl až na konci roku 2017 díky vlastní snaze. I přes tuto skutečnost byla Aksamitovým zamítnuta žádost o příspěvek na bydlení a živobytí, místo toho jim bylo navrženo jejich oddělení. Radovana Aksamitová si měla najít starobinec mimo okres Žďár nad Sázavou a Jan Aksamit měl jít na rok do azylového domu, což zamítl i odborný lékař. V současné době je Jan Aksamit zaměstnán na šest hodin jako strážný v Marketu Qanto ve Žďáru nad Sázavou. Osvědčení od MV ČR získal po složení zkoušek, ve mzdovém výměru je mu stanoven plat pomocného dělníka a má podprůměrný příjem. Radovana Aksamitová má jako jediný příjem starobní důchod. V srpnu 2018 našli Aksamitovi na 1,5 r. podnájem, za který platí měsíčně 10.000 Kč, ze zbytku příjmu hradí životně nezbytné léky, telefon, internet a jídlo.

Radovana a Jan Aksamitovi se bezvysledně po řadu let obraceli se žádostí o vyřešení jejich situace na Městský úřad ve Žďáru n. S. a v Novém Městě na Moravě, dále na hejtmana Kraje Vysočina, na poslance a senátory, na prezidenta republiky. Vzhledem k tomu, že odškodnění, za které by si mohli konečně zakoupit byt, mělo za zaniklou správu řešit MF ČR i na Ing. Andreje Babiše. Bylo jim však sděleno, že jmenovaný „pomáhá, kde může, ale nemůže pomoci všem.“

Poznámka: Veškerá tvrzení lze, na Vaši výzvu, doložit podrobnou dokumentací.

Radovana a Jan Aksamitovi – kontakt:

Neumannova 2076/47, 591 01 Žďár nad Sázavou , tel: 721 940 721